

Sygn. akt III CNP 51/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa W.B.

przeciwko "P." sp. z o.o.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2009 r.,

na skutek skargi powódki

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 maja 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą powódki W.B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 maja 2008 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest zwyczajnym środkiem zaskarżenia. Przysługuje ona bowiem - na co wskazuje wyraźnie art. 424¹ k.p.c. - w zasadzie tylko od orzeczeń sądowych prawomocnych, jednakże nie służy ona zaskarżaniu tych orzeczeń. Wprowadzenie tej nowej instytucji procesowej do kodeksu postępowania cywilnego podyktowane było innym zamiarem ustawodawcy. Chodziło o znalezienie rozwiązania umożliwiającego realizację roszczeń odszkodowawczych za szkody wyrządzone przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej przewidzianych w art. 417 - 417² k.c., a mających swoje źródło w art. 77 ust. 1 Konstytucji. Zgodnie z art. 417¹ § 2 k.c., jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu jego niezgodności z prawem. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przewidziana w art. 424¹ k.p.c. jest jednym z takich "właściwych postępowań". Stanowi ona samodzielny instrument badania legalności działalności jurysdykcyjnej sądów powszechnych, służący jednostce zamierzającej dochodzić od państwa wynagrodzenia szkody.

Z tego właśnie względu wniesienie skargi obwarowane jest szczególnymi wymogami formalnymi, ponadto zakres zarzutów możliwych do podniesienia odróżnia ją znacząco od zwykłego środka zaskarżenia, a także od skargi kasacyjnej.

Z treści art. 424⁴ k.p.c. jednoznacznie wynika, że wprawdzie oparcie skargi na podstawie naruszenia przepisów postępowania jest dopuszczalne, jednak z wyłączeniem zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów. Ograniczenie powyższe oznacza, że wszelkie zarzuty z zakresu prawa materialnego muszą być osadzone na faktach ustalonych przez sąd, a nie projektowanych przez stronę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CNP 87/07). Tymczasem skarżąca w istocie podjęła polemikę z dokonaną

przez Sąd Apelacyjny oceną dowodów (w szczególności dowodu z opinii biegłego) i wyprowadzonego z niej ostatecznego wniosku, że nie doszło do popełnienia błędu w sztuce lekarskiej.

Podnoszenie zarzutu naruszenia art. 286 k.p.c. zmierza w istocie do kwestionowania dokonanej oceny dowodów i poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Należy także wskazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wywodu przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Wykazanie wystąpienia szkody wymaga wykazania związku przyczynowego między wydaniem zaskarżonego skargą wyroku a szkodą. Innymi słowy – należy wykazać, że gdyby nie wydano takiego wyroku, nie wystąpiłaby szkoda. Twierdzenia zawarte w skardze nie prowadzą do takiego wniosku.

W skardze nie została także wykazana przesłanka opisana w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.)

polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). Wobec powyższego nie można uznać, aby przedstawione w skardze twierdzenie odnoszące się jedynie do dopuszczalności skargi kasacyjnej i braku podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania wypełnia wymaganie opisane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).